

Příloha k protokolu o SZZ č. : 2

Student: Petr Janák

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta multimediálních komunikací

Studijní obor Klasická animovaná tvorba

Datum odevzdání posudku : 17.května 2008

Oponent: dr. Zdeněk Storch

Vedoucí: Ivo Hejzman

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

TEORETICKÁ ČÁST:

(téma)

Život a dílo Jana Švankmajera

Práci – její teoretickou část - lze rozdělit do pěti volně se prolínajících celků:

1. Stručný životopis a osudová setkání
2. Rozbor vybraného díla J.Š.
3. Jan Švankmajer a surrealismus
4. Stručné explikace několika zajímavých fenoménů ve Švankmajerově tvorbě
5. Švankmajerovo desatero

Jan Švankmajer je dnes módní fenomén, což je dáno jak jeho zajisté nejednoduchými životními peripetemi, tak skutečností, že jde o jednoho z nemnoha českých surrealistů mezi filmaři, a tudíž člověka minulým režimem proskribovaného ve své tvorbě i v prezentaci svých názorů. Jde však především o skutečně kvalitního tvůrce, byť místy výstředního, což je poloha, která mu vyhovuje a kterou si umí svým osobitým projevem verbálním či písemným také náležitě chránit. A protože jde o člověka bezesporu úspěšného, má řadu vykladačů jak z řad teoretiků, tak lidí, kteří se za fundované teoretiky považují a o to hlasitěji přesvědčují své okolí, že mají také k tématu „právo říci své“. Zde nemám na mysli kolegu Janáka, ale stačí se ponořit do internetových stránek a vyhledat si desítky příspěvků dle hesel Effenberger, Švankmajer či surrealismus.

Tím chci říci, že vyznat se a proplout touto houštinou internetových pokladů, je úkol nelehký, vyžadující značné teoretické zázemí a znalosti, zkušenosti a vlastní schopnost eliminovat vše, co se jen tváří a ve skutečnosti mnoho originálního a původního nepřináší.

Odtud pak pramení různé omyly či polopravdy, které akceptoval i kolega Janák, o kterých s ním budu hovořit během vlastní obhajoby práce. Třeba Ochlopkov, Mejerchold a Tairov – to asi nebylo Švankmajerovo hobby, to bylo nutné zlo dané okamžikem studia, katedra AMU byla loutkoherecká a nikoliv loutková (i když se mi tenhle název také více líbí), s Emilem Radokem se potkal už na DAMU (kde učil estetiku), s Alfrédem se sice minul v Laterně (kde byl Alfréd už v době jeho příchodu vyhozen, ač byl jedním z tvůrců), ale znal se s ním přes Erika Kolára o hezkých pár let dříve atd.

A kde se vzala informace o dramaturgovi Jiřím Kubíčkoví a jeho černé minulosti v KF Praha.?

To už zavání buď omylem nebo ošklivou pomluvou. Chápal bych, kdyby kolega Janák toto napsal o dr. Kamilu Pixovi či vyjadřoval se pohrdlivě o jeho dramaturgické pravici Kristiánu Topičovi, ale Kubíček... Rád si to nechám vysvětlit.

V textu pak kolega Janák uvádí Františka Dryje, na kterého se hodlá v práci, jak sám píše v úvodu, často odvolávat. Chybí mi však v pramenech, je snad on zdrojem těchto informací? A kdo to je? Teoretik surrealismu či filmař? Je to asi moje chyba, ale nevím.

Pokud jde o část vývojových souvislostí, musím konstatovat, že pohled na český surrealismus jako celek je značně zúžený. Vratislav Effenberger je sice pro Švankmajera guru, ale celá činnost a význam skupiny, v jejímž čele V.E. stál, není tak zásadně významná, jak ji sám již nežijící V.E. a dnes i Jan Švankmajer vidí, a někteří jejich vykladači traktují. Kořeny českého surrealismu jsou jinde a teoretik (pohříchu nikoliv tvůrce) V.E. byl spíše českým závěrem než vrcholem. Což je dáno mnoha okolnostmi domácími i zahraničními, čímž nechci tvrdit, že surrealismus je mrtvý či dokonce passé.

Závěr:

Kolega Petr Janák sepsal vcelku zajímavý materiál, který sice není nijak původní či objevný, ale svědčí o upřímné snaze se s úkolem vyrovnat. Což oceňuji. Nebudu hodnotit jazyk práce ani pravopis, respektuji jeho přání.

Práce splňuje kritéria bakalářského úkolu a doporučuji její obhajobu a navrhuji klasifikaci **C** – dobře – dle klasifikační stupnice ECTS.

V Praze dne 17.05.2008.

PhDr. Zdeněk Storch

.....